

Beretning

fra udvalget angående

forslag til lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

(Afgivet den 30. september 1963).

Udvalget har holdt 6 møder og har herunder haft to samråd med arbejdsministeren.

Der er i udvalget modtaget deputationer fra Danmarks aktive Handelsrejsende og Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger samt skriftlige henvendelser fra Dansk Arbejdsgiverforening, Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionærorganisationer og Translatørforeningen.

I et af de nævnte samråd med ministeren har udvalget bl. a. drøftet spørgsmålet, om ministeren finder det rimeligt, at den medarbejderforening, der har mere end halvdelen af en virksomheds medarbejdere som medlemmer, ikke kan få forhandlingsretten med firmaet.

Som motivering for spørgsmålet var anført følgende:

„Spørgsmålet skal ses i nøje forbindelse med ændringsforslaget til funktionærlovens § 10, stk. 2, og den aktuelle anledning er striden mellem Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening og Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening om, hvem der skal have forhandlingsretten for medarbejderne i Dansk Spareselskab: HK eller landsforeningen.

HK har 14-15 af selskabets 85 medarbejdere som medlemmer, mens landsforeningen har over halvdelen af medarbejderne som medlemmer. Alligevel har Kontor- og Han-

delsfagenes Arbejdsgiverforening i henhold til den nugældende funktionærlov kunnet afvise landsforeningens krav om at få forhandlingsretten. Det skete den 20. marts i år. Godt tre måneder senere udvidede Arbejdsgiverforeningen imidlertid overenskomsten med HK, der siden 1946 kun havde omfattet selskabets kvindelige assistenter, til også at omfatte de mandlige assistenter samt overassistenter og fuldmægtige, skønt kun få af de mandlige assistenter og slet ingen af overassistenterne og fuldmægtigene stod i HK.

Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening opfattede denne udvidelse af HK-overenskomsten som en aktion vendt direkte imod sig og bad den faste voldgiftsret om at udpege en mæglingmand. Voldgiftsretten afviste det under henvisning til, at den nuværende lov ikke giver hjemmel derfor, og i stedet er landsforeningen nu nødsaget til at gå til retten for at søge sit — helt rimelige — krav opfyldt.

Som § 10, stk. 2, er formuleret, kan landsforeningen imidlertid ikke gøre sig større håb om at vinde sagen, og man ønsker derfor at høre, om arbejdsministeren virkeligt finder en sådan retstilstand rimelig.“

Udvalget havde i samme samråd udbedt sig oplyst, om der gennem et ændringsforslag, som gik ud på nedenstående affattelse af lovens § 1, kunne opnås en udvidelse af funktionærbegrebet, således at chauffører,